

Lietuvos meno kūrėjų asociacija

Kai kareiviškais batais ateis angelai

2012-02-02

ŽURNALAS: METAI

TEMA: Poezija

AUTORIUS: Tomas Arūnas Rudokas

DATA: 2012-02

Kai kareiviškais batais ateis angelai

Tomas Arūnas Rudokas

Mano draugas Džokeris

Ant bilijardo stalo sėdi klounas,

Jis bilijardo žaist nemoka.

O gal tas klounas - mano klonas,

Pabėgęs iš namų klasiokas?!

Tačiau manasis klounas tyli.

O bilijardą - aš žaidžiu.

Bet kai pataikau rutulį į skylę,

Jis nusijuokia balseliu šaižiu!

To negali būti

Ne ne ne - to negali būti

kad aš myliu tave ne ne ne

to negali būti negali būti to

kad aš myliu tave ne ne ne
tikrai to negali būti patikėk
kad aš myliu tave ne ne ne
to negali būti nei žemėje nei danguje
ne ne ne to negali būti net sapne
negali to būti niekur niekada ir niekame
kad aš myliu tave ne ne ne
negali to būti niekada nei visada
to būti negali ne ir ne ne ne
o kad mylėčiau tave taip pat
negali to būti niekada niekur ir niekame
negali taip būti kad aš mylėčiau tave
vienintele mano lūšie su ilgesio iltimis
ant lūžtančios šakos, pasiruošusi šuoliui
ne ne ne - to negali būti

Klevo laiškas

Išėjau po miestą pasivaikščiot
ir tarp gintarinių klevo lapų
Suradau raudoną laišką,
O ant laiško parašyta - „Labas!“
Nieko sau stebuklai! - pagalvojau.
(Karavanas eina, šunys loja)
Atplėšiau tą laišką ir skaitau:
„Šitas laiškas skirtas tau!
Nes tik toks nevykėlis poetas

Randa lobį pelenuos paslėptą -
Tai žinok, kad aš myliu tave,
Einantį rudens gatve!“
Tiek štai ir tebuvo parašyta,
Nežinau, kas rašė laišką šitą.
Gal ne man jis skirtas - tau!
Tai tarp klevo lapų jį ir palikau...

Girtas vėjas

Klausykis užaujančiojo vėjo,
Klausykis vėjo, zujančio aplink -
Ir prisimink, kad visada norėjai,
Bet niekad negalėjai vėjo apkabint...
Jis greitas ir stiprus kaip žirgas,
Į veidą ir į nugarą alsuos...
Todėl klausyk lyg būtum girtas
Svaigios naktibaldos dainos...

Mano berniukas išvyksta į karą

Mano berniukas išvyksta į karą,
Aš jo mama, tad be galo man gera!
Mano vienintelis, mano berniukas,
Pats protingiausias, tik kartais pasiutęs.
Mano berniukas išvyksta į karą -
Aš juk žinau, ką berniukai ten daro!
Gina Tėvynę nuo terorizmo
Ir komunizmo - to širšių lizdo...
Mano berniukas išvyksta į karą,

Mylimas mano, protingas ir geras!
Mano berniukas vardu yra Aras -
Jis arijas tikras, jis avataras!
Mano berniukas išvyko į karą -
Aš juo didžiuojuosi, vyras kaip reikia!
Jei užsidėsiu aš juodąją skarą,
Visas pasaulis gedės šio kareivio...
Mano berniukas išvyko. Berniukas...

Kiek daug rudens

Sūnui

Rudens tiek daug kaip dangaus
Tiek daug rudens, nors stauk!
Ir visas ruduo - dovana tau,
Dangaus torto žvaigždes ragauk!
Rudens - kaip dangaus tiek daug,
Ir visas ruduo - tau, sūnau!
Patikėk manimi, aš žinau -
Tu gali net su vilkais draugaut!
Rudens tiek daug kaip dangaus,
Tiek daug rudens, nors stauk.
Tegul klevo lapas tau bus
Kaip ženklas likimo brangaus...

Lietus - tai tu

Lietus - tai prakaito lašai
To dievo, kurs labai aukštai.

To dievo, kurs aukštai labai,
Kuris negirdi, ko prašai.
Lietus - tai tu. Ar nežinai,
Kad nesibaigs rudens lietus?
Lietus, lietus - jis nesibaigs,
Nes šis lietus - tai tu.

Povai

Kadaise bajorų dvare
(Seniai tų bajorų nėra!)
Mačiau vieną didelį povą -
Aš mažas jam plunksną išroviau...
Lig šiol povo plunksna rašau
Gal mylimai, o gal tiktai sau.
O povo seniai nebėra
Kaip pono senajam dvare...

Nerasto piloto sapnas

Gyvenimas tarsi lėktuvas,
Likimas - kaip naikintuvas!
Štai ruduo, todėl vis dar lyja,
Bet nėra nei Kristaus, nei Marijos.
Tai kokio velnio man melstis?!
Dangus ir be manęs gražus.
Na, dangus gali būt melšvas.
Hm... Bet argi yra dangus?!
Ak, jeigu turėčiau dažus...

Åk, jeigu turėčiau dažus,

Tai būčiau gražus kaip žmogus.

Tai būčiau gražus...

Kai kareiviškais batais ateis angelai

Kai kareiviškais batais ateis angelai

Ir kaip filme žygiuos prospektu,

Tu žiūrėsi ir klausi savęs: ar gerai,

Kad tai jie angelai, o ne tu?!

Kai kareiviškais batais ateis angelai

Ir žygiuos ne dangum, bet gatve,

Tu stovėsi ir klausi savęs: ar gerai,

Jei į būrį pakviestų tave?

Kai kareiviškais batais ateis angelai

Ir nuo žingsnių drebės grindinys,

Ir žvaigždynai skambės kaip vitrinų stiklai,

Į kuriuos Dievas kala vinis...

Kai kareiviškais batais ateis angelai

Ir nebus nei namų, nei mamų,

Tiktai krykštaus iš džiaugsmo benamiai vaikai,

Kad sulaukė tokių dovanų!

Lis saldainiais, žaisliukais ir kulkomis lis,

Bet po Teismo mirties juk nebus.

Kas po Teismo nežuvo, tas amžinas liks,

Tik tekės velnio kraujas sraunus...

Parašiotai vis leisis žemyn iš dausų...

Nematei angelų be sparnų?!

Tu suprasi tada: kaip gerai, kad esu

Ir su angelu savo einu.